

Våre rutiner for å følge opp enkeltbarn

Når vi ser et barn som viser utfordringer eller vekker bekymring, prøver vi å finne ut hva som kan ligge bak. Er det skjedd noe i barnehagen, hjemme, i familien, er barnet nytt, kommer ikke barnet inn i lek, trenger barnet hjelp til å få venner, har barnet vondt noe sted osv. Vi begynner med en observasjon, og kaller inn foresatte til samtale for å se om vi kan finne en løsning sammen. Vi bruker gode verktøy fra BTI som grunnlaget. Dette kan dere leser mer om på hjemmesiden til Arendal kommune.

Veien videre:

Kartlegge for å finne ut mer om området som barnet viser utfordringer på.

Barnehagen spør om samtykke til å drøfte barnets utfordringer med helsesøster, PPT, logoped, ressursteam, barnevern, konsultasjonsteam m.m. Dette er en viktig del av prosessen. Vi bruker et skjema som foreldre må signere.

Barnehagen lager en tiltaksplan som skal gås gjennom med de foresatte. Ofte kan det bli avtalt at noe skal samkjøres med hjemmet slik at barnet får ekstra støtte begge steder. Barnehagen gjennomfører tiltakene, evaluerer og kommer frem til om vi bør henvise videre, eller om tiltakene viser en såpass god utvikling at vi prøver det litt til. Igjen i samarbeid med foresatte.

Dersom vi går videre til en henvisning må de foresatte først hjelpe med å få undersøkt barnets syn og hørsel. Dette er et krav fra PPT, og for å utelukke at det er hovedårsaken til utfordringen. Barnehagen skriver en pedagogisk rapport om barnet, kartlegge ved hjelp av TRAS og ALLE MED (PPT ber om dette hjelpemiddelet). Når resultatet fra syn og hørselstest foreligger, vil vi sende en henvisning til PPT, hvor de foresatte fyller inn sine bekymringer, signerer sammen med barnehagen.

Dersom barnet trenger å henvises videre til ABUP eller HABU, skjer det via fastlegen, men en sakkyndig rapport fra PPT foretrekkes som vedlegg.

Dette kan føre til:

At barnehagens allmennpedagogiske tilbud skal være nok til å hjelpe barnet.

Spesialpedagogiske timer gjennomført i barnehagen.

At barnehagen får instruks om hva de skal fokusere på i en periode fremover, samt hjemmet.

Barnehagen setter alltid i gang tiltak som utføres i hverdagens situasjoner på gruppe og individ nivå. Det kan være veiledning av regulering av følelser, impuls kontroll, sosial kompetanse, lekekompetanse, språkstimulering, motorisk og fysiske øvelser, selvstendighetstrening for å nevne noe. De ansatte er godt opplært i å være varme, tålmodige, bestemte og tydelige på en lærende måte. For barna skjønner selv at det de gjør ikke fungerer, men vet ikke hvordan de skal endre metoden de bruker. Vi må hjelpe og støtte på en respektfull, kjærlig og omsorgsfull måte.

Ekstra ressurs kan bli satt inn dersom foresatte og barnehage ser at barnet vil ha størst utbytte av en veileder og støtte i hverdagen. Da må foresatte søke om 19G, men hjelp fra barnehagen. Ved ekstreme tilfeller har barnehagen selv satt inn ekstra støtte.

Alvehetta

Barnegruppen organiserer slik at barnet behov blir best mulig ivaretatt innenfor våre rammer og gruppens øvrige behov. Målet er at barnet skal kunne delta i gruppen mest mulig på samme premisser som resten, men med noen justeringer. Det er det som er forskjellen mellom hjem og barnehage, i barnehagen vil barn være nødt til å øve på å være i et felleskap på en helt annen måte og ikke ha muligheten på samme vis til å være mye alene. Dette er det viktig å snakke om.

Barna lærer at vi er ikke er like og at det er positivt. Vi ønsker å lære dem å respektere, vise toleranse, hjelpe, tilgi og være rause med hverandre. Og til dette trenger vi alle foreldres hjelp. Vit at barn som viser en atferd som utfordrer, ikke har det noe lett. Og det er ikke et valg de selv har tatt, og kan løse på egenhånd. De trenger støtte og veiledning. De trenger venner. Så vær så snill og gi de barna dere ser har det litt tøft, en sjanse til å bli likt av ditt barn. For det er vi som er voksne sitt ansvar. Det vi sier, viser og antyder til våre egne barn, er slik de oppfatter og handler selv. Vi er rollemodeller. Tenk hvis det var ditt barn....

Vi har taushetsplikt og kan ikke si noe om andres barn til deg uten deres samtykke. Vi kan kun si hvordan vi kan hjelpe ditt barn. Men stol på at vi ser og at vi handler. Men det vil ikke dere nødvendigvis se i de korte periodene dere er innom.

Så jeg håper at dette infoskrivet har gitt en økt forståelse for hvordan vi jobber med enkeltbarn som trenger oss litt ekstra.

Siri.